

Szendrőlád, 1914. január 25. – Budapest, 1966. július 1.

Apja tanító volt, ezért Ő maga is továbbtanult. Érettségi vizsgát tett, majd matematika-fizika szakon egyetemi tanulmányokat folytatott. 1936-ban tényleges katonai szolgálatra vonult be, majd hivatásos szolgálatot vállalt a honvédségnél. A Ludovika Akadémián elvégzett egy éves tanfolyam után tartalékos tiszti iskola szakasziparancsnoka volt, majd 1943–44-ben a fővárosban, főhadnagyi rangban képességvizsgáló tisztként szolgált. 1944 szeptemberében frontszolgálatra került, ahol megsebesült. Alakulatától 1944 decemberében hazaszökött és jelentkezett a szovjet csapatoknál. Az antifasiszta iskola elvégzése után, szovjet irányítás alatt, az 1. hadosztály katonájaként 1945 márciusában részt vett a Bécsújhely környéki harcokban. Miután igazolták, a határőrségnél folytatta katonai szolgálatát, a 2. határvadász zászlóalj parancsnoka lett, 1946-ban belépett az MKP-ba; 1948-ban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1947-ben kinevezték a Kossuth Akadémia ezredparancsnokának. 1949-ben a minisztériumba került, harckiképzési csoportfőnök lett. 1951-ben vezérőrnagynak nevezték ki, majd 1955-ben továbbképzésre a moszkvai Vorosilov Akadémiára küldték. 1956. novemberben tért haza, a következő évben az Egyesített Tiszti Iskola parancsnoka lett. 1959-ben a Zalka Máté Katonai akadémián folytatta tanulmányait, 1961. decemberben a Honvédelmi Minisztérium kiképzési főcsoportfőnöke lett, a következő évben altábornagyi rangot kapott, korábbi beosztását megtartva a honvédelmi miniszter helyettesévé nevezték ki. 1962. november 24-én, az MSZMP VIII. kongresszusán a Központi Bizottság pótaggjjává választották. 1963. február 24-étől a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei listájáról országgyűlési képviselő volt, majd 1963. decemberben a honvédelmi miniszter első helyettese lett.